

מסורת הש"ס

(א) פערזענלעכע זיך צו שטילן.
 (ב) אים צו שטילן, (ג) יומא
 ב. ד., (ד) פערזענלעכע זיך צו שטילן.
 (ה) רש"א, (ו) רש"א.

מוסף רש"י

[illegible]

ה'ישן תחת המטה פרק שני סוכה

אוסרין. ואמרין גורם שמה יבקע הנוד ולא יבא ליד ברירה ונמצא שמה טעלים. אלאה ר' יהודה חייס לבקעת הנוד וכל שכן למיחא דאס ור' מאיר לא חייס: **איוסין.** לא שנייה אצוי דקאמרת אלא איפכא שנייה אצוי הא דלא חייס ר' יהודה והא דחייס ר"מ

וְלֹא מִתְּלֻחָה יֵין שְׁטִינֵה אֲבִי אֵלֶּה
 מֵחֵךְ דְּקֹכֶה דִּר' יְהוּדָה לֹא חִישׁ וְר'
 מֵאֵר חִישׁ: קָשָׁא דְרַבִּי מֵאִיר.
 בְּדִקְעֵת גּוֹד אֲרַבִּי מֵאִיר דְּקֹכֶה:
 לְדִית אֵיךְ בְּרִירָה. וְאִפִּי אֵינִי נִבְקַע
 אֲסוּר: לְכַשְׁיִנְקָה. נִבִּין דְּבִרְבַּ כְּלוּמָה
 לֵאלֹה חִישְׁיָן לֵה: מִסְקִינִין לוֹ.
 מוֹמִינִין לִכְכֹּן גְּדוֹל מַעֲרֵב יוֹהֵ"ה: שְׁמֵה
 שְׁמוֹת אֲשָׁמוֹ. וְכַסִּיב (וְיִקְרָא טו) וְכַפֵּר
 בְּעֻז וְכַפֵּר בִּימֹה יִמּוֹ וְר' הוּא אֲשָׁמוֹ:
 בְּכַפְרָה. בְּכַפְרָת יוֹם הַכַּפּוּרִים עֲשֵׂה
 בִּי מַעֲלֵה וְז' שְׁחָשׁ בֵּה כְּמִידִי לֵאלֹה
 חִישׁ בְּעֵלְמָה: וּפְרִינִין שְׁמֵה לְמַ"ד
 טַעַם דִּר' מֵאִיר שְׁמוֹס שְׁמֵה חֲבֵרָה
 עֵינֵי לְמַ"ד דְּמֵאִיר שְׁמֵה תְּמוֹת מֵרִיבֵיהֶם
 מִפְּרָשִׁי לְרַבִּי מֵאִיר דְּמִדְּאֹרִייתָה
 מַחֲשֶׁה הֵיךְ וְרִבְנָן גּוֹד שְׁמֵה חֲבֵרָה
 אִי תְּמוֹת חֵינָה גֵּבִי אֵרֶךְ סוֹכֶה מְבִי
 וְרִיבֹתֹה דִּר' מֵאִיר לְחוֹמֶרָה אֲבִל גֵּבִי
 גּוֹלֵל ר' מֵאִיר מְקִיל וְכִינִי דְּמִדְּאֹרִייתָה
 נְכִיל הֵיךְ יִכּוֹל לְטַהֵרוֹ מִיַּדִּי טוֹמֵאת
 גּוֹלֵל אֲלֵמָה חָנן עֲשִׂירִינִין דְּכַר שֵׁשׁ
 בִּרֹחַ מִטָּה. מִטָּה מֵאִיר שְׁמוֹס גּוֹלֵל וְר'
 מֵאִיר חֲסִיד. וְיֹהֵ"ה דְּמֵי לְמִפְרִי
 מִמַּחֲשֵׁיתֹה דְּלַעֲלִי דְּקַתְּנִי וְלֹא גּוֹלֵל לְקַבֵּר
 אֵלֶּה מִמַּחֲשֵׁי אֲלֵימָה לִיֵּה לְאִקְשְׁוִי
 וְעוֹד מֵאִיר דְּקַתְּנִי מִטְּהֵר בְּהִדְיָה
 לְאוֹן קוֹלָה: רֹחַ חִישׁ לֵאלֹה צִידִי אֲדָם
 אֵיךְ שֶׁרִי אֵיךְ חֵרֵד צִידִי לְנַפְשׁוֹ:
 מְעוֹמֵד בְּרוֹת. עַל יֵדִי רֹחַ: לֵאלֹה
 מַחֲשֶׁה הֵיךְ. דְּעִיקֵר עֲמִידֵיתֹה דְּכַר שְׁלִין
 בִּי מִמֶּה הוּא: דְּרֹאקָה כְּנוֹד שְׁמוֹת.
 מִקֵּץ הַדּוּפִין עַל הַגּוֹד תְּפֻסֹּת בְּרוֹת:
 הִרִי

הרי

רבי יהודה ורבי יוסי ור' שמעון אוסרין איפוך ר"מ חייש למיתה ור' יהודה לא חייש למיתה דתניא עשאה לבהמה דופן לסוכה ר"מ פוסל ורבי יהודה מכשיר קשיא אדרבי מאיר אדרבי מאיר אמר לך ר' מאיר מיתה שכיחא בקיעת הנוד לא שכיחא אפשר דמסר ליה לשומר קשיא אדרבי יהודה אדרבי יהודה טעמא דר' יהודה לאו משום דחייש לבקיעת נוד אלא משום ^אדלית ליה ברירה ולא חייש ר' יהודה לבקיעת נוד והא מדתנן ^בסיפא אמרו ליה ^גלך מאיר אי אתה מודה דשמיא יבקע הנוד ונמצא זה שותה מכלים למפרע ואמר להו לבשיבקע מכלל דחייש רבי יהודה לבקיעת הנוד התם ר' יהודה הוא דקאמר לרבי מאיר לדידי לית לי ברירה אלא לדידך דיש ברירה אי אתה מודה דשמיא יבקע הנוד אמר ליה לבשיבקע ולא חייש רבי יהודה למיתה והא תנן ר' יהודה אומר אף ^דאשה אחת מתקנין לו שמיא תמות אשתו הא איתמר עלה אמר רב הונא בריה דרבי יהושע מעלה עשו בכפרה בין למאן דאמר שמיא תמות בין למאן דאמר שמיא תברח מדאורייתא מחיצה מעליא היא ורבנן הוא דגזרו בה אלא מעתה לרבי מאיר תטמא משום גולל אלמה תנן ^הרבי יהודה ^וטמא משום גולל ורבי מאיר מטהר אלא אמר רב אחא בר יעקב קסבר ר"מ כל מחיצה שעומדת ברוח אינה מחיצה איכא דאמרי אמר רב אחא בר יעקב קסבר רבי מאיר כל מחיצה שאינה עשויה בידי אדם אינה מחיצה מאי בנוד תפוח למ"ד מחיצה עומדת ברוח ברוח למ"ד אינה עשויה בידי אדם

ד

כד.

עין משפט
גר מצות

י"ח א מ"י פ"ו מהל'
טומאת מת הל' 7:

רבינו חננאל

[illegible]

(א) נראה דל"ל לדבריו דר"מ קאמר והא דמטן וכו'.